

خانه خیابان مدرسه

محمد داوری

این روزها سخن از دانش‌آموزان بر سرزبان‌ها است و به‌طور کم‌سابقه‌ای از نسل دهه هشتادی‌ها خبرها و تحلیل‌ها و تفسیرها در رسانه‌های مختلف و شبکه‌های اجتماعی گفته و نوشته می‌شود، نسلی که دوران مدرسه خود را سپری می‌کنند و پس از دو سال کرونایی در شرایطی در مدارس حاضر می‌شوند که جامعه در التهاب است و مسیر خانه تا مدرسه یعنی خیابان حال و هوای متفاوتی دارد. تجربه‌های کوچه و خیابان برای دانش‌آموزان یکی از جذاب‌ترین و ماندگارترین تجربه‌های دوره دانش‌آموزی است، حتی دانش‌آموزانی که با سرویس یا توسط والدین با خودروی شخصی مسیر خانه تا مدرسه را طی می‌کنند باز هم هیجان‌انگیزترین لحظه‌ها را در این مسیر تجربه می‌کنند. تجربه‌های کوچه و خیابان دانش‌آموزان این روزها پرسش‌های فراوانی را در ذهن آنها ایجاد کرده است و نسلی که بخشی از آنها با نسل دهه گذشته خود یعنی دهه هفتادی‌ها پیوند خورده است حالا چه در کنش‌های میدانی و چه در کنش‌های غیرمیدانی حضور داشته باشند و چه فقط نظاره‌گر باشد، ده‌ها پرسش اساسی دارند که پاسخ ندادن به آن یا پاسخ‌های کلیشه‌ای و یک‌جانبه دادن نه تنها گره‌ای از کلاف سردرگم ذهن آنها را نمی‌گشاید بلکه آنها را سردرگم‌تر نموده و بر تشویش‌های ذهنی آنها می‌افزاید. نسلی که هیچ تصور و تصویری از دنیای پیش از اینترنت و موبایل و شبکه‌های اجتماعی ندارد و خیلی از اتفاقات را از دریچه موبایل و لپ‌تاپ و تبلت تجربه کرده است ...

حالا در خیابان و در راه رفت و برگشت خانه و مدرسه شاهد اتفاقاتی است که برای او شبیه بازی‌های کامپیوتری است و این صحنه‌ها آنقدر برایش جذاب است که با شور و شوق علاقه‌مند به تجربه واقعی آن است گویا از فضای مجازی خسته شده است و می‌خواهد بازی مرگ و زندگی را در عالم واقع تجربه کند و می‌خواهد همان کاری را بکند که همیشه والدین و کارشناسان از آنها می‌خواستند یعنی فاصله گرفتن از دنیای مجازی و زندگی در دنیای واقعی. اما برای حضور یا عدم حضور خود کلی پرسش و ابهام دارد و حتی با ذهن پر از ابهام ترجیح می‌دهد خیابان را تجربه کند، خیابانی که برای کودکان امن نیست اما برای آنها گویا تجربه همین ناامنی نیز جذاب است و حالا در میان انبوهی

از پرسش‌هایی که از نسل‌های پیش از خود دارد يك پرسش را بیشتر از همه می‌خواهد پاسخ را بشنود و آن پرسش این است که؛ چرا آنها از تجربه‌های هیجان‌انگیز خیابان که پیونددهنده خانه و مدرسه است محروم میشوند و چرا کوچه‌ها و خیابان‌ها برای هیجان‌های کودکی و پرسش‌های نوجوانی و مطالبه‌گری نسل جدید امن نیست؟ و پرسش اساسی‌تر اینکه چرا به پرسش‌های آنان پاسخی داده نمیشود؟!

م: ۰۰۰۰۰۰۰۰ : ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰ 25 ۰۰۰ 1401 ۰۰۰۰۰۰۰۰